

мажорні обставини, платник податків має підстави скористатися правом на:

- розстрочку та відстрочку податкових зобов'язань або боргу;
- списання безнадійного податкового боргу;
- продовження граничних термінів для подання податкової декларації та інших документів.

Але, кому будуть розстрочувати (відстрочувати), продовжувати граничні терміни для подання податкової декларації, а кому списувати? Яким вимогам повинен відповідати суб'єкт господарювання? На ці питання відповідь законодавець не дає.

Отже, вважаємо, що на сьогодні існує досить велика кількість нормативних актів, які регулюють питання ведення господарської діяльності в зоні АТО. Але проблема в тому, що відсутня його систематизація (що породжує певні прогалини, неточності) та механізм впровадження (що правозастосовні органи ставить у невизначеність та викликає неоднозначність застосування).

Наслідки ліквідації господарських судів в Україні

Давидюк Х.В., студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент
Нескороджена Л.Л.

У жовтні минулого року, Уряд України ініціював проведення судової реформи, однією з основних новел якої повинно бути спрощення судової системи України, ліквідація спеціалізованих судів, перш за все господарських, а також ліквідація вищих спеціалізованих судів з наступною передачею усіх повноважень касаційним інстанціям Верховному суду України.

Основою реформи судочинства Урядом проголошено спрощення та доступність правосуддя для громадян, але ліквідацією господарських судів ці завдання не будуть вирішені, оскільки:

- господарське судочинство і на цей час є більш спрощеним у порівнянні із цивільним та адміністративним судочинством, завдяки чому в господарських судах вирішення господарських спорів відбувається у найкоротші строки. Передача ж справ до підвідомчості загальних судів лише ускладнить їх розгляд;

- підвищення доступності правосуддя для громадян не пов'язане із ліквідацією господарських судів, оскільки господарське судочинство розраховане не на пересічних громадян, а на участь у ньому професійних учасників. Намагання пересічного громадянина захищати свої права в складних економічних справах без професійного представника є приреченою на невдачу справою по суті» [1].

Слід звернути увагу на негативні наслідки, які пов'язані з ліквідацією господарських судів України і як це вплине на судову систему держави в майбутньому.

Перш за все, буде підірвано оперативність розгляду господарських спорів, якої так гостро потребує економіка та інвестори. Адже порядок і строки розгляду справ, проведення окремих судових дій, процедура прийняття рішення у справі суттєво відрізняються від порядку та строків провадження в цивільному та кримінальному процесах. Оперативність – головна перевага господарських судів.

Спеціалізація суддів в окремих загальних судах не зможе вирішити питання оперативного розгляду справ, оскільки буде збільшене навантаження на суддів та відійде до рівня загальних судів матеріально-технічне і організаційне забезпечення розгляду справ; стандарти оперативності втратять організаційну обумовленість, яка підтримувалася єдиною спеціалізованою юрисдикцією.

Також слід зазначити, що за багато років склалася передбачувана, переважно єдина судова практика розгляду справ за участю банків з іноземними інвестиціями, а також справ за участю банківських установ, створених без участі іноземних інвестицій. Передбачуваність судової практики є головною запорукою сприятливого інвестиційного клімату.

Одним з найважливіших аргументів залишається той факт, що деякі спори, які виникають в ході здійснення господарської діяльності потребують посиленого знання суддями як господарського та фінансового, так і банківського законодавства. Тобто володіннями спеціальними знаннями та практичними навичками в ході вирішення господарських спорів.

Зменшення бюджетних витрат на утримання судів за рахунок ліквідації господарських судів обернеться погіршенням економічної активності через збільшення часу і неоднаковість вирішення економічних конфліктів. Крім того, Державний бюджет України втратить значні надходження від судового збору, адже при подачі позовних заяв у господарські суди сплачується значно більший судовий збір, що водночас зменшує кількість дрібних справ у судовій системі. Великий бізнес платитиме за судовий сервіс саме стільки, скільки й пересічні громадяни, що є несправедливим.

У системі загальних судів неможливо буде забезпечити однакове застосування спеціального господарського законодавства, оскільки правозастосування у цій сфері не узагальнюватиметься єдиним спеціалізованим судовим органом, специфіка господарського законодавства та ділові звичаї ігноруватимуться, що значно впливатиме на якість розгляду справи.

Буде втрачено правову культуру економічного судочинства, що багато десятиліть формувала порівняно високий рівень судових рішень

у системі господарських судів, їх безумовну доступність у електронній мережі, порядок у повідомленнях конфліктуючих сторін та передбачуваність рішень.

Під прикриттям структурних перетворень буде дестабілізовано роботу судової ланки, яка забезпечує сьогодні оперативний захист публічних та державних інтересів.

Проте, беззаперечним фактом є те, що господарські суди, як і інші судові органи України, потребують реформування. Але усунення вад в їх діяльності шляхом скасування найбільш ефективної юрисдикції є руйнівною дією, здатною утворити колапс у правовій та економічній системах України, погіршити інвестиційний клімат в країні.

Список використаних джерел:

1. Громадська організація економічного права. Лист Президенту України щодо недоцільності ліквідації господарських судів. Електронний ресурс <http://economiclaw.com.ua/list-prezidentu-ukrayini-shhodo-nedocilnosti-likvidaciyi-gospodarskix-sudiv/>

Поняття та види акціонерних товариств

Камолікова М.А., студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Лебідь В.І.*

Акціонерне товариство на даний період часу являється однією із найпоширеніших організаційних форм діяльності, що апробовано практикою, і має найбільш конкурентні переваги порівняно з іншими організаційними формами. Про це свідчить вітчизняний досвід і світова практика.

Правове регулювання, створення, діяльності акціонерних товариств здійснюється на підставі ЗУ «Про акціонерні товариства» від 17.09.2008р, ГКУ та інших нормативно-правових актів.

Зокрема, ст. 3 ЗУ «Про акціонерні товариства» визначає правовий статус акціонерного товариства.

Акціонерне товариство - господарське товариство, статутний капітал якого поділено на визначену кількість часток однакової номінальної вартості, корпоративні права за якими посвідчуються акціями [1].

Акціонери несуть ризик збитків, пов'язаних з діяльністю товариства, тільки в межах належних їм акцій [2]. Отже, майновий ризик акціонерів обмежується тією сумою, яку вони заплатили за придбані акції (ч.2. ст 80 ГКУ).

Особливість акціонерних товариств полягає в тому, що їхній капітал утворюється у грошовій формі та поділяється на однакові за номінальною величиною і неподільні паї у вигляді акцій. Цим вони відрізняються від товариств з обмеженою відповідальністю.